RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0190 van 30 april 2013 in de zaak 1112/0576/A/4/0518

In zake:	1. de heer
	bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH kantoor houdende te 9308 Hofstade (Aalst), Steenweg op Dendermonde 149 waar woonplaats wordt gekozen
	verzoekende partijen
	tegen:
	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN
	vertegenwoordigd door: mevrouw
	verwerende partij
Tussenkomende partij:	de heer, wonende te
	bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Véronique VANDEWALLE

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 31 maart 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 16 februari 2012.

kantoor houdende te 9690 Kluisbergen, Molenstraat 32

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen van 30 november 2011, onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te en met als kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 16 januari 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH die verschijnt voor de verzoekende partijen, mevrouw die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Véronique VANDEWALLE die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer en mevrouw verzoeken met een aangetekende brief van 4 juni 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de vierde kamer heeft met een beschikking van 19 juni 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek van de eerste verzoekende partij tot tussenkomst in te willigen. De verzoekende partij tot tussenkomst kan beschouwd worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

De voorzitter van de vierde kamer heeft met dezelfde beschikking het verzoek tot tussenkomst van de tweede verzoekende partij tot tussenkomst onontvankelijk verklaard.

IV. FEITEN

Op 17 februari 2010 verleende het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen voor een perceel gelegen aan de teen verbouwen van een bijgebouw tot hondenhotel,. Na administratief beroep heeft de verwerende partij op 1 juli 2010 deze stedenbouwkundige vergunning geweigerd.

Op 22 september 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "een reclamepaneel op de zijgevel, 1 deur en 2 vensters in bijgebouw, bestemmingswijziging naar hondenhotel".

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde gewestplan 'Oudenaarde', gelegen in woongebied met landelijk karakter.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling van 5 november 1997.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Er werd geen openbaar onderzoek gehouden. Er werd wel een bezwaarschrift ingediend, ondertekend door 21 omwonenden, waaronder de verzoekende partijen.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen verleent op 30 november 2011 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

٤ . . .

De aanvraag is gelegen aan het uiteinde van een landelijk woonlint als uitloper van het centrum van Ruien. In de onmiddellijke omgeving komen vnl. vrijstaande eengezinswoningen en landbouwpercelen voor.

De aanvraag betreft hier een functiewijziging van een bijgebouw (oude varkensstal) tot een hondenhotel voor het houden van een 10-tal honden. Hiertoe dient een nieuwe raamopening in de gevel gemaakt te worden en een bestaande deuropening en een bestaande raamopening gewijzigd te worden. Voor het overige dienen enkel interne, nietvergunningsplichtige verbouwingswerken gerealiseerd te worden.

Het gebouw heeft een oppervlakte van 7,69 x 4,32 = $33m^2$. nokhoogte van het gebouw bedraagt 4,19m.

Op de kopgevel van het woongebouw wordt een reclamepaneel van 5m op 1,5m geplaatst.

Beoordeling van de aanvraag en de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag is gelegen in woongebied.

Om geen negatief effect te hebben op de onmiddellijke woonomgeving dienen volgende bijzondere voorwaarden opgelegd te worden:

- 1.Een goede geluidsisolatie van het gebouw dient gerealiseerd te worden: isolerende beglazing, dakisolatie, dichten van alle mogelijke openingen in het gebouw (schuren, gaten, e.d.), muurisolatie,...
- 2.Een goede visuele afscherming van het terrein waar de honden komen, zodanig dat deze zo weinig mogelijk verstoring krijgen: aanleg van een afsluiting rondom het terrein, zoals beschreven in het bouwdossier B 10/32.
- 3.alle rustverstorende activiteiten tussen 22u en 7u zijn verboden.
- 4.De honden worden tussen 20u en 7u binnengehouden.
- 5.Er mogen maximaal 5 kooien aanwezig zijn.

Indien bovenstaande voorwaarden opgevolgd worden, is de aanvraag voor het uitbaten van een hondenhotel met maximaal 5 kooien inpasbaar in zijn directe omgeving.

De aanvraag voor uitbating hondenhotel is in overeenstemming met de wettelijke bepalingen alsook met de goede plaatselijke ordening en zijn onmiddellijke omgeving.

Wat betreft het reclamepaneel is het echter zo dat gelet het landelijk karakter van het woongebied dit niet aangewezen is om dergelijk reclamebord te vergunnen op deze locatie.

..."

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 11 januari 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Na de hoorzitting van 14 februari 2012 beslist de verwerende partij op 16 februari 2012 om het beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"..

Gelet op het beroep ingesteld door meester Luc Lambert, advocaat namens de heer en mevrouw, zijnde derden, per aangetekende zending van 11 januari 2012, tegen voormelde beslissing;

Gelet op het gegeven dat zowel de aanvrager als de gemeente meedeelden dat het afschrift van het beroepschrift dat zij ontvingen geen bijlagen bevatte; dat het gegeven dat het aan de deputatie gerichte beroepschrift meer gefrankeerd was dan de afschriften aan het college van burgemeester en schepenen en aanvrager van de vergunning, dit lijkt te bevestigen, aangezien dit aangeeft dat het een beperktere zending betrof;

Overwegende dat art.2 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingvergunningen bepaalt dat de indiener van het beroep zich bij het overmaken van de afschriften van het beroepschrift op grond van artikel 4.7.21§4, tweede lid, en §6, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening mag beperken tot het eigenlijke beroepschrift en de inventaris, zonder de overtuigingsstukken, inden het kopiëren van de overtuigingsstukken niet toegelaten is op grond van de regelgeving inzake auteursrechten of indien het formaat of de aard praktische problemen stelt; dat de bij het beroepschrift gevoegde overtuigingsstukken niet auteursrechtelijk beschermd zijn, noch dat zich praktische problemen stellen op vlak van formaat of aard, zodat deze ook bij alle afschriften van beroepschriften hadden moeten gevoegd zijn;

dat het beroep bijgevolg als onontvankelijk dient te worden verworpen aangezien geen volledig afschrift van het beroepschrift aan de andere partijen bezorgd werd op het moment dat het beroep ingesteld werd;

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd op 17 februari 2012 betekend aan de verzoekende partijen. Het verzoekschrift tot vernietiging, ingesteld met een aangetekende brief van 31 maart 2012, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Het door de verzoekende partijen ingestelde administratief beroep van 11 januari 2012 werd door de verwerende partij onontvankelijk verklaard.

Het kan niet worden betwist dat dit een voor de Raad aanvechtbare "vergunningsbeslissing" is (zie Memorie van Toelichting bij het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, *Parl. St.* VI. Parl., 2008-2009, 2011/1, 195) en dat de verzoekende partijen belang hebben om deze voor hen nadelige beslissing aan te vechten. Dit belang is echter noodzakelijk beperkt tot de vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Enig middel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen voeren de schending aan van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen.

Ze zetten uiteen:

"

In artikel 1, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingvergunningen, staat uitdrukkelijk vermeld welke gegevens het beroepschrift dient te bevatten op straffe van onontvankelijkheid:

"Artikel 1. § 1. Het beroepschrift, bedoeld in artikel 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wordt gedagtekend en bevat :

. . .

<u>De vereisten van deze paragraaf zijn voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.</u>" (eigen onderlijning)

De Vlaamse regering heeft dus zelf uitdrukkelijk aangegeven welke gegevens en elementen het beroepschrift op straffe van onontvankelijkheid dient te bevatten.

In tegenstelling tot de elementen opgesomd in artikel 1, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009, heeft de Vlaamse regering de mededeling/toevoeging van overtuigingsstukken NIET op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven. Was dit wél de bedoeling geweest dan had de besluitgever dit ook zo expliciet bepaald in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009, guod non.

Verwerende partij schendt met het bestreden besluit artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 door er zelf aan toe te voegen dat het niet-naleven van de erin vervatte vormvereisten op straffe van onontvankelijkheid is voorgeschreven.

Verwerende partij dient de besluiten louter toe te passen, doch kan deze niet aanvullen. Verwerende partij heeft dan ook haar macht overschreden.

..."

De verwerende partij repliceert:

" . . .

Vooreerst is het duidelijk dat indien er stukken bij een beroepschrift gevoegd werden, deze stukken logischerwijze essentiële gegevens of argumenten bevatten ter staving van de bezwaren van de beroepindiener.

Het overmaken van een afschrift van een beroepschrift zonder de gevoegde stukken laat de betrokken partijen niet toe een volledig inzicht in de argumenten van de beroepindiener te verkrijgen, gezien deze essentiële gegevens ontbreken.

Zodoende worden de normdoelen van de op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven vereiste van het gelijktijdig overmaken van het volledig beroepschrift ex artikel 4.7.21. §4 VCRO, zijnde de rechten van verdediging van de aanvrager, de gelijkheid tussen de betrokken partijen, de proceseconomische overwegingen in hoofde van het college van burgemeester en schepenen en de tijdige en volledig kennisgeving van het indienen van het beroep en de schorsing van de verkregen vergunning, geschonden.

In het verleden hanteerde de Raad van State de vaste rechtspraak dat wanneer een college van burgemeester en schepenen of de gemachtigd ambtenaar beroep aantekende bij de Vlaamse Regering, zij niet alleen het volledige beroepschrift zelf, maar ook alle bijlagen bij het beroepschrift gelijktijdig aan de Vlaamse Regering en de aanvrager dienden over te maken. (Zie bvb R.v.St. Stevens e.a., nr. 109.212 van 12 juli 2002, R.v.St., Albers, nr. 79 988, 28 april 1999, enz.)

Ook hier was de gelijkheid tussen partijen de voornaamste bekommernis. Mutatis mutandis geldt dezelfde redenering nog steeds.

Daarenboven, en anders dan verzoeker voorhoudt, kan uit een correcte lezing van artikel 2 van het Besluit van 24 juli 2009 enkel worden afgeleid dat, indien een beroepindiener stukken bij zijn verzoekschrift voegt, deze bij het overmaken van de afschriften van het beroepschrift op grond van artikel 4.7.21, §4, tweede lid VCRO eveneens moeten overgemaakt worden, tenzij de door het artikel opgesomde uitzonderingsgevallen zich voordoen.

Een beroepindiener heeft aldus niet de keuze om zijn stukken al dan niet over te maken, doch wel om al dan niet stukken bij zijn verzoekschrift te voegen.

Verzoekende partij beweert niet zich in een van de uitzonderingsgevallen van artikel 2 van het Besluit van 24 juli 2009 te bevinden. De stukken dienden aldus te worden gevoegd.

..."

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

"

Dat het beroep ingesteld door de Hr. & Mw. tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen van 30 november 2011 door de deputatie van de provincieraad Oost-Vlaanderen in haar besluit genomen in datum van 16 februari 2012 volkomen terecht als onontvankelijk werd verworpen, dit ig schending van de bepalingen vervat in art. 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen;

Dat de deputatie, expert zijnde ter zake, een correcte toepassing heeft gemaakt van de van kracht zijnde wetgeving;

..."

De verzoekende partijen dupliceren:

u

Het argument van verwerende partij in haar antwoordnota als zou de rechtspraak van de raad van State voorheen (cfr arrest 2002) bij een beroep van de GSA dan wel de gemeente een ander oordeel hebben gehad, is in casu irrelevant nu de gewijzigde wetgeving van de VCRO en haar uitvoeringsbesluiten op het ogenblik van het zgn geciteerde arrest van de Raad van State niet in voege was.

Men vergelijkt met dit arrest appelen met peren.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.7.21, § 4, tweede lid VCRO bepaalt:

"De indiener van het beroep bezorgt gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager van de vergunning en aan het college van burgemeester en schepenen, in zoverre zij niet zelf de indiener van het beroep zijn. Aan de deputatie wordt, op straffe van onontvankelijkheid van het beroep, een bewijs bezorgd van deze beveiligde zending aan de aanvrager en aan het college."

Volgens de verwerende partij volgt uit deze bepaling dat niet enkel het beroepschrift zelf maar ook alle bijlagen ervan aan de aanvrager moeten bezorgd worden, waarbij verwezen wordt naar "de vaste rechtspraak van de Raad van State in het verleden".

2. De rechtspraak van de Raad van State waar de verwerende partij naar verwijst heeft betrekking op het oude artikel 53, § 2, eerste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, dat luidde als volgt:

"§ 2. Het college van burgemeester en schepenen alsook de gemachtigde ambtenaar kunnen bij de Vlaamse Regering in beroep komen binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing van de bestendige deputatie tot verlening van de vergunning. Dit

beroep, evenals de termijn voor instelling van het beroep, schorst de vergunning. Het wordt terzelfder tijd ter kennis van de aanvrager en van de Vlaamse Regering gebracht. Komt de gemachtigde ambtenaar in beroep, dan geeft deze daarvan bovendien kennis aan het college."

Aan deze bepaling werden volgende twee leden toegevoegd bij decreet van 21 november 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996:

"De kennisgeving aan de aanvrager bevat minstens:

- 1° op straffe van nietigheid een afschrift van het beroepschrift, waaruit blijkt op welke datum het beroep werd ingesteld en welke de redenen zijn waarop het beroep is gegrond, met eventuele bijlagen, opgesteld ter ondersteuning van dit beroep en die er een integrerend deel van uitmaken;
- 2° een inventaris van de overige stukken die aan de Vlaamse regering en niet aan de aanvrager worden toegezonden;
- 3° welke instantie het beroep bij de Vlaamse regering voorbereidend onderzoekt, dat hij op het adres van deze instantie kan vragen om gehoord te worden bij de Vlaamse regering of haar gemachtigde, om het dossier in te kijken en om er afschriften uit te bekomen. Indien de aanvrager, de Vlaamse regering of de instantie die het beroep bij de Vlaamse regering voorbereidend onderzoekt, vaststelt dat aan de verplichting van het eerste lid, 2° en 3°, niet is voldaan, kan hieraan alsnog worden verholpen.

Onverminderd de definitieve rechterlijke beslissingen waarin schending van vormvoorschriften werd vastgesteld, is het voorgaand lid eveneens van toepassing op beroepen, ingesteld voor het van kracht worden van deze bepaling, en tevens op de beroepen waarover opnieuw zal worden beslist na een vernietigingsarrest van de Raad van State."

In de memorie van toelichting bij vermeld decreet van 21 november 2003 wordt daaromtrent gesteld:

"De toe te voegen leden worden geschreven ingevolge de rechtspraak van de Raad van State, zoals deze werd uitgedrukt in het arrest nr. 47.820 van 09.06.94, inzake Beauprez.

In dit arrest werden de vormvoorschriften na te leven door de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen beschreven als volgt: "artikel 55, § 2, eerste lid, van de stedebouwwet legt aan de gemachtigde ambtenaar de verplichting op het beroepsschrift zelve ter kennis te brengen van de aanvrager. Alleen de kennisgeving van het beroepsschrift stelt de aanvrager in de gelegenheid na te gaan of het beroep van de gemachtigde ambtenaar regelmatig werd ingesteld. De mededeling van het beroepsschrift licht de aanvrager in over de datum van het beroep, de overheid bij dewelke het is ingesteld, of het op redenen is gesteund en welke die redenen zijn.".

Omdat de rechtspraak niet enkel de in het arrest Beauprez opgesomde vormvoorschriften heeft gehanteerd, worden een aantal knelpunten opgelost omdat de noodzaak werd aangevoeld de door de rechtspraak aan § 2 verbonden vormvoorschriften opnieuw te bepalen en te detailleren. Deze ingreep gaat in op bepaalde evoluties in de rechtspraak van de Raad van State.

In het arrest nr. 33.645 van 19 december 1989, inzake Scheers oordeelde de Raad van State dat uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 22 december 1970 die o.m. artikel 55 van de wet van 29 maart 1962 grondig heeft gewijzigd, blijkt dat het horen van de vergunningaanvrager, van het college van burgemeester en schepenen dat de oorspronkelijke beslissing heeft genomen en de territoriaal bevoegde gemachtigde ambtenaar, bedoeld is als een middel om in twee trappen van beroep de gelegenheid te geven tot een behandeling van de aanvraag op tegenspraak, waarbij genoemde partijen op gelijke voet worden gesteld.

Om die reden moet volgens de Raad van State de aanvrager over dezelfde informatie beschikken als de twee andere partijen in de zaak.

Volgens deze rechtspraak brengt het recht om gehoord te worden voor de aanvrager mee dat hij het recht heeft op inzage van de stukken van het dossier die bij de beoordeling van de aanvraag en bij de besluitvorming hierover betrokken dienen te worden, en alleszins van die welke argumenten uiteenzetten tegen de afgifte van de gevraagde vergunning, om zo in de gelegenheid te worden gesteld op een nuttige wijze gebruik te maken van het hem door artikel 55 van de wet van 29 maart 1962 toegekende recht om voor de minister of zijn gemachtigde voor zijn belangen op te komen.

Om te voldoen aan de door het arrest Scheers gestelde voorwaarden, worden door de instantie die beroep instelt een aantal aanvullende gegevens aan de aanvrager medegedeeld:

"2° een inventaris van de overige stukken die aan de Vlaamse regering en niet aan de aanvrager worden toegezonden;

3° welke instantie het beroep bij de Vlaamse regering voorbereidend onderzoekt, dat hij op het adres van deze instantie kan vragen om gehoord te worden bij de Vlaamse regering of haar gemachtigde, om het dossier in te kijken en om er afschriften uit te bekomen.".

Deze gegevens laten de aanvrager toe om zich met volledige kennis van zaken te verdedigen tijdens de hoorzitting.

Tot op heden heeft de rechtspraak niet aanvaard dat gebreken in procedures gericht op tegensprekelijke behandeling van aanvragen om stedenbouwkundige vergunning of verkavelingsvergunningen, door het bestuur kunnen worden rechtgezet. (R.v.St., nr. 50.555 van 1 december 1994, inzake Vandecasteele).

Omdat voor dergelijke rechtzettingen geen steun te vinden is in de rechtspraak van de Raad van State, is het noodzakelijk via een decreetvoorschrift in die mogelijkheid te voorzien.

Daarom wordt in een derde lid in die mogelijkheid voorzien. Er wordt ook bepaald dat dit ook kan voor reeds aanhangig gemaakte beroepen waarover nog niet is beslist. En ook wordt de mogelijkheid voorzien voor de beroepen waarover opnieuw zal worden beslist na een toekomstig vernietigingsarrest van de Raad van State."

Uit het voorgaande blijkt dat de rechtspraak van de Raad van State waar de verwerende partij naar verwijst, gestoeld is op de parlementaire voorbereiding van de wet van 22 december 1970 en dat daaruit blijkt dat de wetgever beoogde om in de twee trappen van beroep "de gelegenheid te geven tot een behandeling van de aanvraag op tegenspraak", waarbij de partijen "op gelijke voet worden gesteld". Volgens de Raad van State betekende dit dat de aanvrager moet beschikken over het beroepschrift waarover de minister beschikt.

3. In de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, wordt bij de bepaling, die thans is opgenomen onder artikel 4.7.21, § 4, tweede lid VCRO, gesteld wat volgt:

"Omdat het beroep de vergunning (die normaliter na 25 dagen kan worden uitgevoerd) schorst, is het van wezenlijk belang dat de indiener van het beroep gelijktijdig met het overmaken van het beroepschrift aan de deputatie, een afschrift bezorgt aan de aanvrager van de vergunning en aan het college van burgemeester en schepenen. Ook indien byb. de aanvrager zelf een beroep instelt, is het vereist dat het college onmiddellijk een afschrift krijgt; het college moet immers om redenen van proceseconomie onmiddellijk het administratief dossier kunnen overmaken aan de deputatie.

Om die redenen is de eis dat gelijktijdig met het indienen van een beroepschrift een afschrift bezorgd wordt aan de aanvrager en het college, voorgeschreven als een ontvankelijkheidsvoorwaarde (nieuw artikel 133/50, §4, tweede lid, DRO)."

Uit deze toelichting blijkt dat de decreetgever met de eis dat aan de aanvrager gelijktijdig met het indienen van het administratief beroep een afschrift van het beroepschrift bezorgd wordt, een ontvankelijksvoorwaarde invoerde omdat het administratief beroep de vergunning schorst.

De verwerende partij kan derhalve niet gevolgd worden waar zij lijkt te stellen dat de rechtspraak van de Raad van State met betrekking tot het oude artikel 53, § 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 moet gevolgd worden wegens eenzelfde ratio legis van artikel 4.7.21, § 4, tweede lid VCRO.

4. Uit artikel 4.7.21, § 4, tweede lid VCRO volgt dat de verzoekende partijen, gelijktijdig met het indienen van het administratief beroep bij de verwerende partij en per beveiligde zending, een afschrift van het beroepschrift dienden te bezorgen aan de aanvragers. Op straffe van onontvankelijkheid van het beroep dienden de verzoekende partijen bovendien aan de deputatie een bewijs te bezorgen van deze beveiligde zending aan de aanvrager en het college.

De verplichting voor de beroepsindiener die volgt uit artikel 4.7.21, § 4, tweede lid VCRO heeft geen betrekking op de bijlagen van het beroepschrift.

5. Artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen luidt als volgt:

"De indiener van het beroep kan aan het beroepschrift de overtuigingsstukken toevoegen die hij nodig acht. De overtuigingsstukken worden door de indiener van het beroep gebundeld en op een inventaris ingeschreven.

De indiener van het beroep en de aangewezen provinciale ambtenaar mogen zich bij het overmaken van de afschriften van het beroepschrift op grond van artikel 4.7.21, §4, tweede lid, en §6, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening beperken tot het eigenlijke beroepschrift en de inventaris, zonder de overtuigingsstukken, indien het kopiëren van de overtuigingsstukken niet toegelaten is op grond van de regelgeving inzake auteursrechten of indien het formaat of de aard praktische problemen stelt."

Er moet vastgesteld worden dat deze bepaling evenmin verplicht tot het bezorgen van de bedoelde "overtuigingsstukken" aan de aanvrager en de gemeente "op straffe van onontvankelijkheid" van het administratief beroep.

- 6. Met de verzoekende partijen moet derhalve vastgesteld worden dat de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partijen heeft onontvankelijk verklaard, daar waar de regelgeving niet in dergelijke sanctie voorziet en aldus haar bevoegdheid heeft overschreden.
- 7. Het middel is gegrond.

VII. KOSTEN

Op het verzoek van de verwerende partij om 'in bijkomende orde en in voorkomend geval' de kosten ten laste van het Vlaamse Gewest te leggen, kan niet worden ingegaan aangezien artikel 4.8.26, §2, eerste lid VCRO bepaalt dat de kosten ten laste gelegd worden van de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
- De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 16 februari 2012, waarbij het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen van 30 november 2011, onontvankelijk wordt verklaard.
- 3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
- 4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verwerende partij.
- 5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 30 april 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Heidi HUANG

Nathalie DE CLERCQ